

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 3P/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224200200
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2024:1224200200.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: E. Š., A. XX.XX.XXXX, bytom u matky, matky: G. U. W., A. XX.XX.XXXX, S. W. Š. O.D. XX, W., Š. E. X. H., zastúpenej JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou, so sídlom Vajanského 2786/2, Žilina, a otca: C. Š., A. XX.XX.XXXX, S. W. X. XXXX/XX, F., Č.B. H., Š. E. Č. H., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd ustanovuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, za opatrovníka pre maloleté dieťa: E. Š., A. XX.XX.XXXX na zastupovanie v tomto konaní.

II. Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.12.2023 zamietá.

odôvodnenie:

Matka maloletého dieťaťa: E. Š., A. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“), sa návrhom doručeným súdu dňa 31.12.2023 doplneným dňa 19.01.2024 a 03.02.2024 domáhala okrem návrhu vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd maloletého na čas do rozhodnutia vo veci samej zverí do osobnej starostlivosti matky.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila matka tým, že s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, manželmi nie sú. Otec maloletého mal rodinu opustiť asi tri mesiace po narodení maloletého. V tom čase žili v Hong Kongu. Otec sa vrátil do Českej republiky. Potom čo matka s maloletým v kojeneckom veku zostali sami bez prostriedkov, pomoci otca a príbuzných v cudzine, sa matka a maloletým vrátila na Slovensko kde plánuje s vedomím otca zostať natrvalo aj s maloletým. Matka v návrhu zdôraznila, že od narodenia maloletého zabezpečuje osobnú starostlivosť o neho výlučne matka. Otec na výživu maloletého dobrovoľne pravidelne po vzájomnej dohode prispieva sumou 700 eur mesačne. Spočiatku sa s otcom vedeli dohodnúť na takmer všetkých otázkach týkajúcich sa maloletého. Uvedené sa však v ostatnej dobe zmenilo a medzi rodičmi dochádza k názorovým rozdielom ohľadom styku otca s maloletým. Otec sa domáha dlhšieho intervalu styku, resp. striedavej osobnej starostlivosti s čím matka s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby nesúhlasí. Tento rozpor rodičov v otázke starostlivosti o maloletého podľa matky vyvoláva dôvodnú obavu, že otec v snahe presadenia svojho presvedčenia o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti zoberie maloletého do českej republiky a nevráti ho na Slovensko, ktoré je jeho domovom, kde má vytvorené sociálne väzby a kde plánuje zostať žiť natrvalo, s ktorou skutočnosťou bol otec oboznámený a nerozporoval ju. Je preto podľa matky potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov a predísť tak situácii, ktorá by mohla potenciálne nastať vzhľadom na dvojité občianstvo maloletého, ako aj skutočnosť, že matka a otec nie sú v tejto podstatnej otázke schopní konsenzu.

3. Matka sa návrhom domáhala zároveň rozhodnutia vo veci samej, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému čo si zo strany súdu vyžiadalo reakciu v podobe postupu podľa ustanovenia § 166 Civilného sporového poriadku. Uznesením zo dňa 08.01.2024 súd vylúčil návrh

matky na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie. Uvedeným postupom cielil na to, aby bola zabezpečená možnosť súdu konať vo veci samej bez ohľadu na právoplatnosť neodkladného opatrenia. Konanie vo veci samej, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému je vedené pod sp. zn. 3P/1/2024.

4. Podľa ustanovenia § 117 zákona č. 161/2015 CMP, ak treba, aby za maloletého konal opatrovník, súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

5. Podľa ustanovenia § 69 zákona č. 160/2015 CSP, súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu. Rovnako postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný.

6. Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 a 2 CSP, uznesenie o ustanovení procesného opatrovníka súd doručí procesnému opatrovníkovi a s príhľadnutím na povahu veci i stranám. Uznesenie podľa odseku 1 súd zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bol procesný opatrovník ustanovený.

7. Podľa ustanovenia § 31 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o rodine"), žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len "kolízny opatrovník").

8. Podľa ustanovenia § 61 ods. 1 Zákona o rodine, opatrovník je povinný vykonávať svoju funkciu v záujme maloletého dieťaťa.

9. Podľa ustanovenia § 31 ods. 4, veta druhá Zákona o rodine, funkcia kolízneho opatrovníka zaniká ukončením konania alebo vykonaním právneho úkonu, na ktorého účely bol ustanovený.

10. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd vo výroku I. uznesenia. rozhodol o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu na zastupovanie v konaní.

11. Ako vyplýva z návrhu matky a uznesenia Městského soudu v Prahe, č.j. 39 Co 26/2024-165 zo dňa 29.01.2024, doručeného matkou k návrhu dodatočne dňa 03.02.2024, matka sa má s maloletým E. (vek sedemnášť mesiacov) po príchode z Hong Kongu v januári 2023 zdržiavať na území Slovenskej republiky, v W., na Y. Š. O. XX, v dome u svojich rodičov, kde má evidovaný trvalý pobyt od 23.01.2023. Maloletý má na uvedenej adrese evidovaný trvalý pobyt od 13.03.2023. Otec maloletého žije v Českej republike, v F. na Y. X. XX, kde sa mal maloletý zdržiavať podľa tvrdení matky uvádzaných v konaní pred českým súdom, príležitostne, v dobe kedy navštevoval otca v Prahe. Otec, ktorý inicioval konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v Českej republike, pred Obvodním soudem pro Prahu 7 dňa 02.01.2024, domáhajúc sa zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti a dňa 08.01.2024, kedy podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku otca s maloletým v predmetnom konaní rozdielne od matky tvrdil, že maloletý má nielen trvalý, ale aj obvyklý pobyt v Českej republike, v meste F., na adrese X. XX. Podľa otca má maloletý najsilnejšie rodinné a sociálne väzby v Prahe, kde má pediatra kde je na rozdiel od Slovenskej republiky aj zdravotne poistený. Tvrdil, že matke súhlas s vycestovaním maloletého na Slovensko nikdy nedal. V danej veci je tak zrejmé, že ide o konanie s cudzím prvkom a ako sporná otázka sa javí otázka obvyklého pobytu maloletého.

12. V nadväznosti na uvedené zistenia sa súd musel najskôr zaoberať procesnými podmienkami konania, teda či je daná právomoc slovenských súdov konať v danej veci, a to nielen podľa Civilného sporového poriadku, ale aj podľa prepracovaného znenia Nariadenia Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv s povinností a o medzinárodných únosoch detí, (ďalej len "Nariadenie č. 2019/1111").

13. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len "CMP"), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné" podmienky).

15. Podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Podľa bodu 19. a 20. Nariadenia č. 2019/1111 kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa a mali by sa uplatňovať v súlade s ním. Akýkoľvek odkaz na najlepší záujem dieťaťa by sa mal vykladať v zmysle článku 24 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len "charta") a Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z 20. novembra 1989 (ďalej len "dohovor OSN o právach dieťaťa"), ako sú transponované vo vnútroštátnom práve a vnútroštátnych postupoch. S cieľom zaručiť najlepší záujem dieťaťa by sa právomoc mala v prvom rade určovať podľa kritéria blízkosti. Z toho vyplýva, že právomoc by mal mať v prvom rade členský štát obvyklého pobytu dieťaťa, s výnimkou určitých situácií uvedených v tomto nariadení, napríklad v prípade zmeny miesta pobytu dieťaťa alebo v dôsledku dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností.

17. Podľa kapitoly I. článku 1 bod 1 Nariadenia č. 2019/1111 toto nariadenie sa uplatňuje v týchto občianskych veciach a) rozvod, rozluka alebo anulovanie manželstva b) nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.

18. Podľa kapitoly II, oddiel 2, článok 7 Nariadenia č. 2019/1111 súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. Odsek 1 tohto článku sa uplatňuje s výhradou článkov 8 až 10.

19. Podľa kapitoly II, oddiel 2, článok 10 bod 1 Nariadenia č. 2019/1111 súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností, ak sú splnené tieto podmienky:

a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že (i) aspoň jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte; (ii) dieťa malo predtým v tomto členskom štáte obvyklý pobyt, alebo (iii) dieťa je jeho štátnym príslušníkom;

b) účastníci, ako aj každý nositeľ rodičovských práv a povinností: (i) sa slobodne dohodli na voľbe právomoci najneskôr v čase začatia konania, alebo (ii) výslovne prijali uvedenú právomoc počas daného konania a súd zaistil, že všetci účastníci boli informovaní o svojom práve neprijat' právomoc; a

c) ak je výkon právomoci v najlepšom záujme dieťaťa.

20. Podľa kapitoly II, oddiel 2, článok 10 bod 2 Nariadenia č. 2019/1111 dohoda o voľbe súdu podľa odseku 1 písm. b) musí mať písomnú formu, musí v nej byť uvedený dátum a musia ju podpísať dotknutí účastníci, alebo sa musí zaznamenať v zápisnici súdu v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi. Každá komunikácia elektronickými prostriedkami, ktorá poskytuje trvalý záznam o dohode, sa považuje za rovnocennú s písomnou formou.

21. Podľa kapitoly II, oddiel 2, článok 11 bod 1 Nariadenia č. 2019/1111, pokiaľ nemožno zistiť obvyklý pobyt dieťaťa a nemožno určiť právomoc podľa článku 10, majú právomoc súdy členského štátu, v ktorom sa dieťa zdržuje.

22. Podľa kapitoly II, oddiel 3, článok 18 Nariadenia č. 2019/1111 Ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať vo veci samej a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

23. Podľa kapitoly II, oddiel 3, článok 20 bod 2 Nariadenia č. 2019/1111 s výnimkou prípadov, v ktorých je právomoc jedného zo súdov založená výhradne na článku 15, pokiaľ je konanie vo veciach rodičovských práv a povinností k rovnakému dieťaťu a v rovnakej veci začaté na súdoch rôznych členských štátov, preruší súd, u ktorého bolo konanie začaté neskôr, bez návrhu konanie až do doby, ktorej sa určí právomoc, u ktorého bolo konanie začaté ako prvé. Podľa bodu 3 uvedeného článku, pokiaľ je určená právomoc súdu, u ktorého bolo konanie začaté ako prvé, vysloví súd, u ktorého bolo konanie začaté neskôr, nedostatok právomoci v prospech súdu, u ktorého bolo konanie začaté ako prvé.

24. Kedykoľvek za konania súd prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, t. j. podmienky konania. Jednou zo základných podmienok konania je právomoc súdu konať a rozhodovať o danej právnej veci, jej nedostatok je neodstrániteľný a preto záver o nedostatku právomoci zásadne vedie k zastaveniu konania. Pretože pojem "obvyklý pobyt" nie je definovaný v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise platnom na území Slovenskej republiky, rovnako ako ani v žiadnom medzinárodnom dohovore záväznom pre Slovenskú republiku, súd pri jeho skúmaní vychádzal z jeho sémantického významu ako aj skutočností, kde účastníci bývajú, kde pracujú, teda kde sa fakticky prevažne zdržujú. Pojem "obvyklý pobyt" je potrebné chápať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte.

25. Kritériom na určenie právomoci súdu v zmysle kapitoly II, oddielu 2, článku 7 Nariadenia č. 2019/1111 je ako už bolo povedané obvyklý pobyt maloletého dieťaťa, pričom je zároveň potrebné aplikovať na daný prípad aj článok 20 bod 2 Nariadenia č. 2019/1111. Z porovnania času začatia konania pred slovenským a českým súdom je zrejmé, že konanie začalo ako prvé na tunajšom súde a to na základe návrhu matky podaného dňa 31.12.2023. Otec sa s návrhom na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému Oskarovi obrátil na Obvodní soud pro Prahu 7 dňa 02.01.2024, teda neskôr ako matka.

26. Vzhľadom na rozchádzajúce sa tvrdenia rodičov týkajúce sa skutočností rozhodujúcich pre určenie obvyklého pobytu dieťaťa a tým aj právomoci slovenského súdu, súd na účely konania o nariadenie neodkladného opatrenia dospel na základe aplikácie bodov 19. a 20. Nariadenia č. 2019/1111 zdôrazňujúcich s cieľom zaručiť najlepší záujem dieťaťa, že právomoc by sa mala v prvom rade určovať podľa kritéria blízkosti a tiež v súlade s článkom 11 bod 1 Nariadenia č. 2019/1111 k záveru, že je daná jeho právomoc na konanie vo veciach rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorý sa ako nebolo ani medzi rodičmi sporné zdržiava na území Slovenskej republiky, je teda v jeho najlepšom záujme by o opatrovníckych právach k maloletému konal a rozhodoval súd mu najbližší. Po ustálení právomoci, súd konštatuje splnenie procesných podmienok pre konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia.

27. Neodkladné opatrenie možno v zmysle § 324 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") nariadiť na návrh pred začatím konania, po začatí konania alebo po jeho skončení.

28. Podľa § 325 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

29. Podľa ust. § 325 ods. 2, písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

30. Podľa ust. § 329 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

31. Z citovaného ustanovenia ako aj zo samotného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia vo veci samej.

32. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o úpravu bezprostredne dotýkajúcu sa záujmov maloletých detí, (ktorým sa priznáva osobitný stupeň ochrany), avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, bez vykonania riadneho dokazovania,

miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, výživa, či dokonca zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené. Uvedený názor súdu vychádza zo zákonných predpokladov formulovaných v niektorých ustanoveniach o neodkladných a iných opatreniach súdu (§360 až 368 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len "CMP"), ktorý počíta v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu (kam patrí aj konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých) s nariadením neodkladných opatrení najmä v prípadoch, kedy sa maloletý ocitne bez akejkoľvek starostlivosti a je nevyhnutné neodkladným opatrením zabezpečiť jeho ochranu, vo veciach výživného a vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého.

33. Účelom neodkladných opatrení je rýchlo a pružne riešiť situáciu, v prípade, že je potrebný okamžitý zásah súdu do pomerov účastníkov, v dotknutom prípade pomerov maloletého dieťaťa, s cieľom ochrany práv dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia.

34. Súd po oboznámení sa s návrhom matky maloletého a k návrhu pripojenými listinnými dôkazmi s poukazom na citované zákonné ustanovenia uzavrel, že v čase rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia nebola zo strany matky osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov, preto súd rozhodol tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd dočasne, na čas do rozhodnutia vo veci samej zverí maloletého do osobnej starostlivosti matky zamietol.

35. Ako už bolo vyslovené, zo strany matky maloletého nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletého a ani zo strany súdu nebolo zistené ani žiadne potenciálne ohrozenie, ktoré by si nariadenie neodkladného opatrenia na úkor vykonaného dokazovania vyžadovalo. Súd mal zo samotných tvrdení matky za nesporne zistené, že maloletý sa nachádza vo faktickej osobnej starostlivosti matky nepretržite, od času rozchodu rodičov, resp. opustenia rodiny otcom, niekedy v decembri roka 2022, pričom matka v konaní žiadnym spôsobom neosvedčila, že by sa otec maloletého snažil o faktické odňatie maloletého z osobnej starostlivosti matky. Na uvedenom nič nemení fakt, že otec sa podaným návrhom domáha pred českým súdom svojich rodičovských práv a navrhuje zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti.

36. Ako vyplýva z odseku 1 tohto uznesenia, matka podala spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia aj návrh vo veci samej, vedený pod sp. zn. 3P/1/2024. Z tohto dôvodu súd nerozhodoval o trovách konania (§ 262 ods. 1 CSP), o ktorých rozhodne v konečnom rozhodnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP) s výnimkou výroku I. proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 prvá veta CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe (§ 125 ods. 1 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).